

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Anul XVII nr. 4585

4 pagini — 20 bani

Sîmbătă 11 iulie 1959

Proletari din toate țările, uniți-vă!

A 500-a inovație

BIRLAD (de la corespondentul nostru). La cabinetul tehnic al fabricii de rulmenți din Birlad a fost înaintată spre examinare cea de-a 500-a inovație concepută de la data intrării în funcțiune a acestei tinere întreprinderi metalurgice. Dintre acestea, 270 au fost aplicate în producție, aducând fabricii economii de peste 7 milioane lei. Numai în cursul anului 1959, valoarea economiilor realizate pe baza inovațiilor și raționalizărilor se ridică la 946.021 lei. Printre acestea se numără inovația tovarășului Harabagiu privind confecționarea roșetelor din deșeurile de matrițe care aduce fabricii o economie anuală de peste 120.000 lei, precum și cea a ing. Pantazi Crețu de la secția de tratament termic care a conceput și aplicat de curând un dispozitiv de călit role cu rezultate deosebite pentru îmbunătățirea calității roletelor și reducerea muncii manuale.

Cărbune peste plan

PETROSANI (de la corespondentul nostru). Minerii din Valea Jiului au hotărât să întindă ziua lor, ce se va serba la 6 august și cea de a 15-a aniversare a eliberării patriei noastre cu rezultate cât mai însemnate în producție. În primele 8 zile ale lunii iulie colectivul de muncă de la mina Uricani a dat peste plan 795 tone cărbune, ceea ce constituie un rezultat remarcabil. O contribuție însemnată la rezultatele amintite au adus minerii din brigăzile conduse de V. Apostol și D. Vascul. Realizări de seamă au înregistrat și minerii de la Lupeni, care au reușit să scoată la suprafață 709 tone cărbune cocsificabil peste plan. La mina Lupeni sectorul nr. 3 a dat în 8 zile 414 tone cărbune în plus.

Punctul pe i

In Orașul Stalin brigăzile de muncă patriotice contribuie la construcția noului teatru de stat care va fi dat în folosință în cinstea zilei de 23 August.

— „Și în curînd ne vom întîlni din nou!”
— Tot aici?
— Da, dar la spectacol...
Desen de GH. CHIRIAC

ALICE MIHALCEA

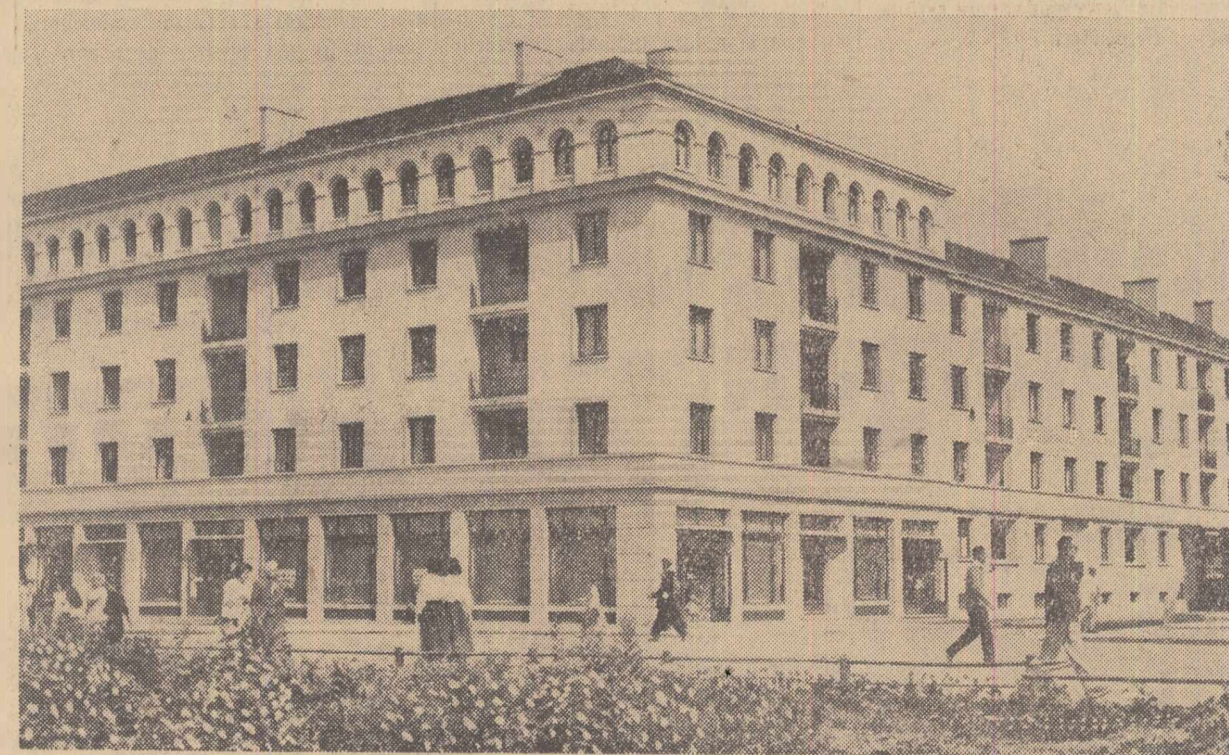
(Continuare în pag. 3-a)

Patru raioane din regiunea București au terminat secerișul grîului

Eforturile sporite depuse în ultimele zile de către oamenii muncii de pe ogoarele regiunii București pentru sîrîngirea recoltelor, s-au soldat cu o serie de succese. Pînă la data de 9 iulie nu se traseră decît 5 la sută din suprafața cultivată cu păioase. Acest decalaj — dintre lucrările de seceriș și treieris — este datorat deosebitei noastre dăruiri, grîului și secerii s-a încheiat în 150 de comune, 108 gospodării colective și 875 întovărășiri agricole. Pe întreaga regiune, procentul recoltării păioaselor este de 82 la sută. Ar fi fost de așteptat ca și lucrări-

Extinderea capacității de producție a centralei electrice de la Borzești

Pentru satisfacerea nevoilor mereu mai mari de energie electrică și calorică a noilor combinate chimice ce se ridică pe Valea Trotușului se lucrează la extinderea capacității de producție a centralei electrice de la Borzești. În prezent sînt în curs de terminare construcțiile pentru montarea unei turbine de 50.000 kw. cu prize reglabile. Capacitatea termocentralii va fi mărită în etapa finală cu 150.000 kw. și cu trei cazane de 420 tone abur/oră, triplîndu-se astfel capacitatea de a furniza energie electrică și căldură. La turbogeneratorul de 50.000 kw. se va monta cel mai mare transformator din țara noastră.

Un bloc de locuințe din centrul orașului Craiova dat în folosință. Foto: MIHAI POPESCU

In întîmpinarea zilei de 23 August

Zile de întrecere la Orțișoara

TIMIȘOARA (de la corespondentul nostru). Colectivii din Orțișoara sînt în întrecere; vor să întindă ziua de 23 August avînd toate lucrările agricole executate la zi. Așa că seceratul orzului pe cele 127 ha. a durat doar trei zile. După mare seară acum între echipele de batatori de la cele trei arii ale colectivelor. Ei se străduiesc să termine cit mai repede treierisul.

In forța de arie de lîngă gară nici nu m-am putut apropia de colectivul Teodor Ardelean, conducătorul echipei de batatori. Mi l-a arătat paznicul de la arie, tovarășul Ioan Eibert. Tot el mi-a prezentat — de la distanță, bineînțeles — și pe batatori Gh. Teodoroscu, Ion Oancea, Vasile Oancea, Nicolae Restiman.

— E păcat — spune tovarășul Eibert — să-i întrerupem de la lucru. V-aș da eu cîteva informații. Echipa de batatori a lui Teodor Ardelean deține și în prezent steagul de frunză. În ziua de 3 iulie — prima zi de

Membru întovărășiri agricole „7 Noiembrie” din Bragadiru, comuna din apropierea Capitalei, au de ce să fie bucușori. Holdele de grâu au dat rod bogat: peste 2000 kg. la hectar. Cantitatea de cereale contractată cu statul a și fost predată la baza de recepție. În clișeu: Un aspect de pe aria de treier a întovărășirii.

Foto: N. SCARLETT

Construcții pentru siderurgiști

DEVA (de la corespondentul nostru). În orașul Hunedoara s-au construit în ultimii ani circa 3.000 de apartamente și locuințe individuale. Anul acesta, de exemplu, au fost date în folosință 5 blocuri cu 75 de apartamente și 44 de garsoniere. În curînd se vor termina încă 28 apartamente și 16 garsoniere.

Ținînd seama de sarcinile care le revin, constructorii de la I.G.S.H. s-au angajat ca pînă la sfîrșitul anului să termine 355 de apartamente și să execute un mare volum de finisări interioare la blocurile construite anterior. Pe șantiierul de lîngă Poșta Nouă, unde vor fi construite peste 1.500 de apartamente, au început nu de mult să se înalțe blocuri de locuințe cu trei etaje. Documentația tehnică arată că fiecare apartament din aceste blocuri va costa 36.000 lei.

Oțel mai ieftin

ORAȘUL STALIN (de la corespondentul nostru). — La cuplul electric din orașul Izvoarelor, „Steagul Roșu” din Orașul Stalin, condusă de inginerul Sergiu Levandovschi, a fost introdus nu de mult timp sistemul de elaborare a oțelului acid.

Trecerea la elaborarea oțelului după acest sistem prezintă mari avantaje. Oțelul fiind mai fluid, s-au creat condiții pentru îmbunătățirea pieselor turnate și reducerea timpului de elaborare a șarjelor. De la introducerea noului procedeu și pînă în prezent prețul de cost pe tonă de oțel lichid a fost redus cu 21,40 la sută.

IAȘI (de la corespondentul nostru).

Construcții noi la Craiova

De cîteva săptămîni încoace forța noastră mai conștientă în centrul orașului Craiova. Nu e vorba însă de obșnuitul dute-vino al cetățenilor plecați după treburi ci de sutele de craioveni care muncesc zilnic la demolarea unor clădiri vechi, necorespunzătoare, eliberînd terenul necesar unor construcții noi de locuințe pentru oamenii muncii.

Aici, în centrul orașului se vor construi pînă la sfîrșitul anului clădiri de locuit cu 300 de apartamente și numeroase magazine.

Pe lîngă sutele de apartamente amintite, la Craiova sînt în curs de construcție alte cîteva blocuri cu multe zeci de apartamente fiecare, magazine și un cinematograful, toate după proiectele întocmite de I.R.P.

Au ajutorul planșelor însoțite de explicațiile proiectanților am făcut o mică incursiune prin clădirile ce se construiesc în prezent.

Blocul pentru muncitorii uzinei „Electropultere” va avea 52 apartamente și depinde de restul cu două camere situate la mezanin și la cele patru etaje. Particularul blocului va fi ocupat de magazine moderne și de holul unui cinematograful. La subsol va fi instalată o spălătorie și o uscătorie comună, centrala termică comună pentru bloc și cinematograful și centrala de ventilație a cinematografului. Acoperișul va fi în terasă iar fațada va avea o linie arhitecturală simplă pe care vor alterna balcoanele.

Să ne închinăm că intrăm în sala cinematografului cu 800 locuri în pană continuă (fără balcoane). Pentru ca vizita să fie mai plăcută putem lua o gustare în bufetul instalat sub complexul de proiecție. Pe panourile situate între stîlpi deasupra bufetului se vad cîteva fresce prezentînd aspecte din viața culturală a țării noastre.

Remarcăm iluminatul holului cu ajutorul unei combinații de lumină fluorescentă-incandescentă cu o trecere spre sală prin dușuri de lumină. Iluminatul sălii se face pe cale incandescentă indirectă cu variera în trepte a fluxurilor de lumină. Întregul iluminat se bazează pe comenzi automate.

Luăm loc pe scaunele tapitate, privim în jur și respirăm cu plăcere, căci aerul e condiționat. Parcă vînd nu se dezvăluie toate amănuntele interesante operatorului apasă pe o manetă iar cortina se ridică și revine la loc automat.

După film putem face o vizită operatorului care ne prezintă mindru cele trei aparate de proiecție noi nouă și aparatul celor trei canale de stereofonie.

Pe strada Vasile Roaită, în spatele scuarului „1 Mai” a apărut încă un șantiier. Cum lucrările sînt încă la început, vom „vizita” și această construcție tot cu ajutorul proiectelor. Blocul de aici va avea 80 de apartamente dintre care 60 cu cîte două camere iar restul cu cîte o cameră și dependințe.

Blocul de 86 apartamente de pe strada Popa Șapcă (colț cu strada „V. I. Lenin”) se află de acum în faza de finisaj. La parter, în corpul de colț se va deschide o librărie. Și acest bloc, își va primi locatarii în jurul zilei de 23 August. Toate clădirile amintite au fost proiectate de Paul Simionescu, Barbu Radu, Constantin Dobrinescu și alți proiectanți de la I.R.P. Craiova.

I. BECHERU

corespondentul „României libere” în regiunea Craiova

O nouă linie de autobuze în Capitală

Dîndu-se curs cerințelor cetățenilor, conducerea Întreprinderii de Transporturi București a luat o serie de măsuri menite să ducă la îmbunătățirea transportului în comun în Capitală.

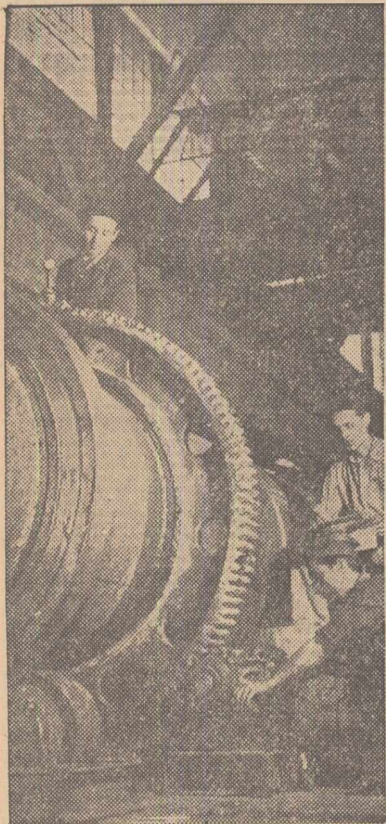
Astfel, cu începere de la data de 18 iulie va intra în exploatarea noua linie de autobuze — denumită 32 — pe traseul Parcul Libertății — Str. Nifon — Str. Antim — Str. Gh. Petrescu — Calea Victoriei — Str. Doamnei — Bd. 1848 — Bd. Bălcescu — Bd. Magheru — Piața M. Eminescu

— str. Biserica Amzei — Calea Griviței — Gara de Nord.

Se preconizează de asemenea, un nou traseu pentru autobuze. Este vorba de un traseu înelar, care să cuprindă în interiorul sau zona centrală a orașului pe un diametru de 2,5 km.

În ce privește tramvaiele, de la 18 iulie se va înființa noua linie de tramvai 2 între Oborul Rahova și Gara Basarab, iar linia de tramvai 20 — dublată pe toată lungimea ei de alte linii de transport — va fi desființată.

La atelierele „9 Mai”

In cinstea celei de a 15-a aniversări a eliberării patriei noastre, colectivul atelierele „9 Mai” din Capitală s-a angajat să depășească planul producției globale pe perioada 1 iunie — 31 august, să mărească productivitatea muncii la fața de sarcina planificată, să realizeze economii peste cele planificate în valoare de 45.000 lei. Întrecerea pentru îndeplinirea acestor angajamente este în plină desfășurare.

In clișeu: Ion Tîcu șeful echipei din secția montaj împreună cu montorii Andrei Dorath și Ion Săvulescu lucrînd la montarea coroanei de la uscătorul de nisip.

Foto: AGERPRES

Pregătiri pentru sărbătorirea Centenarului corului din Noich

AGNITA (de la corespondentul nostru). În Noich, raionul Agnita, se fac pregătiri pentru sărbătorirea a 100 de ani de la înființarea corului din această comună.

In prezent, corul alcătuit din muncitorii de la gospodăria de stat și gospodăria colectivă a obținut locul I la concursul al 5-lea la faza inter-regională, care a avut loc la Cluj. Comitetul executiv al statului popular raional Agnita pregătește cu ocazia acestei sărbători editarea unei monografii a corului.

Nepotul filipinez și simbriașii stăpînului american

Dl. Carlos Garcia, președintele Filipinelor a ținut să marcheze printr-un discurs a 13-a aniversare a independenței republicii Filipinelor. Trebuie să recunoaștem că pentru un zelos apărător al dominației americane asupra Filipinelor, sarcina de a vorbi despre „independență” țării sale a fost îngrată. Vorba ceea: „să nu vorbești de funie în casa spinzuratului”. Putea oare dl. Carlos Garcia să mărturisească — fără a supăra pe monopoliiștii americani — că Filipinele au obținut în 1946 doar un simulacru de independență, o fațadă în spatele căreia S.U.A. au monopolizat economia și comerțul exterior al arhipelagului din Marea Chinei, au dobîndit controlul asupra forțelor armate ale țării și dreptul de a mări numărul bazelor lor militare, adaptîndu-le pentru un război nuclear?

Dl. Garcia nu a suflat nici o vorbă despre faptul că 84 membri ai parlamentului filipinez, reprezentînd propriul d-sale partid, au adoptat o rezoluție cerînd revizuirea tratatelor existente între Filipine și S.U.A., care cuprînd prevederi pe care ei înșiși le-au calificat „impovăraătoare” și „inechitabile”. Nu ne-a spus dl. președinte nimic despre faptul că liderii ai congresului filipinez au cerut ca S.U.A. să recunoască „suveranitatea” țării nu în vorbe, ci în fapte. Un membru al Camerei Reprezentanților, Manuel Zosa, a declarat că acordurile economice cu S.U.A. „nu numai că sînt legate de diferite condiții, dar pun streangul de gîtul Filipinelor”. Ele „transformă Filipinele într-un vasal permanent al S.U.A. în domeniul economic și jignesc demnitatea națională a Filipinelor”. Iar senatorul filipinez Claro Recto, prînzîndu-se împotriva tratatului referitor la bazele americane, a spus că filipinezii trebuie să aleagă: ori să rămînă „sub protectorat american, ori să asigure

integritatea națională și independența țării”.

Dl. Garcia a preferat însă să folosească o rețetă de mult perimată: n-a spus nimic despre dependența țării sale față de S.U.A., dar s-a dovedit foarte grîulnic față de „soarta” țării din Europa răsăriteană, debilitată de războaiele coloniale despre aspirațiile lor de libertate, care pasă-mi-le. abia ar trebui realizate.

Firește, pentru asemenea calomnii, dl. Garcia nu putea găsi o tribună mai bună decît postul de radio „Europa liberă”. Și astfel, președintele Filipinelor ne-a făcut cunoscut pe un ton ritos că filipinezii „nu pot fi de acord cu unele popoare să continue să rămînă în condiții de dependență sau subjugare față de altele”. Dacă ar fi consecvent cu declarația sa, onorabilul președinte nu l-ar rămîne altelea de făcut decît să-și dea demisia și să se alăture mișcării de eliberare a Filipinelor...

Dl. Garcia ne-a mai înștiințat că filipinezii sînt oameni liberi, „liberi să-și exprime părerile, liberi să critice, liberi să-și dezvolte personalitatea individuală, fără nici un fel de restricții decît legile alese de ei”.

N-am putea decît să ne bucurăm, dacă acest tablou trandafiliu ar cuprinde măcar o iotă de adevăr. Din păcate însă, zelul propagandist al monopolurilor americane e dezmințit de proprii săi prieteni. O recentă dare de seamă întocmită de Richard Beuron, statistician la administrația americană pentru colaborarea internațională, arată că numai 60 la sută din numărul brațelor de muncă din Filipine sînt angajați în producție, două milioane și jumătate de șomeri sînt asadar „liberi” să moară de foame.

Sînt „liberi” să robasească pe planta-

SORIN STRUJAN

(Continuare în pag. 3 a)

DRUMURI SUCEVENE

Unde vă duceți, harnicii maramureșeni, peste Prilop?

— Mergem la Suceava, la lucru, la pădure — mi-au răspuns.

Erau vreo zece. bărbăți înalți și falnici, în drum spre Cărlibaba, de unde plutea se avertă pe coama Bistriței Aurii. Veneau în munții Sucevei, cea bogată în păduri de fag și conifere, să-și afluie puterea vrednicilor moldoveni.

— Unde ați pornit maeștri din părți dundăre? Unde vă duceți ca-n baladă?

„dotspre'ce zidari și nouă pietrari nouă meșteri mari cu Manole zece care mi-i întreacă”

— Mergem la Suceava — mi-ar fi răspuns ei, nu demult — mergem cu inginerul Ion Melicescu să înălțăm zidire nouă, potrivit îndemnului Partidului, în loc pînă mai ieri necunoscut: la Bucecea.

— Unde-ați plecat artiști ai Operei din București, încălcați în cinci vagoane, cu rechiziții și decoruri, cu machieuri și costume?

— Am plecat spre Suceava; avem de dat, la Botoșani, spectacol. Vom înfalțea „Traviata”, cu Magda Ianculescu în rolul Violetei. La Botoșani oraș cu 4.000 de muncitori avem o sală minunată, și mai ales un public nou, muncitoresc, care ne așteaptă.

— Dar voi, tineri veseli, unde-ați pornit?

— Sintem studenți la arhitectură, și-am pornit spre Suceava să cercetăm comorile arhitectonice lăuate de stră-

meni mulți pe drumurile Sucevei. Vin lucrătorii de pădure ca cei înținți la Cărlibaba, vin studenți, asemeni celor pe care i-am văzut la Probota, vin artiști din București și dau spectacole precum cel amintit, și încă multe altele. În orașe și sate sucevene, Vin apoi în Suceava constructorii. Vin și tot vin de clișiva ani. Au ridicat filatură la Botoșani, tot acolo fabrică de confecții și tricotate, au zidit la Fălcișeni, în orașul în care nu se întâmplă nimic, o filatură de in și cî. nepă o fabrică de lactoză la Vatra Dornei și acum, de curînd, au început a înălța întreprindere nouă la Bucecea.

Vin meșteri specialiști la Suceava și fac instalații de telefon în orașul reședință de regiune, pe măsura nevoilor dezvoltării: vin aici specialiști la întreprinderile forestiere, vin mereu, căci Suceava nu mai este uitată undeva, în nordul țării — cum numai este astăzi, în patria noastră, colțșor uitat.

Pe drumurile Sucevei vin oameni: pe drumurile Sucevei umbliă măruri. Pe drumurile Sucevei trec vagoane cu cherestea care iau calea spre marile șantiere de la noi, spre marile centre comerciale din lume unde lemnul pădurilor noastre e prețuit și are căutare. Pe drumurile Sucevei umbliă produsele întreprinderii forestiere „Bernath Andrei” din Vatra Dornei și tot de-acolo pornesc produsele fabricii de lactoză: brînzetură pentru populație, materie primă pentru fabrica de penicilină din Iași. Pe drumurile Sucevei merg camioane încărcate cu produse de la combinatul cel mare alimentat din Burdujeni care a ajuns să-i meargă faima nu numai în țară ci pînă hăt departe, în apusul Europei. Merg pe drumurile Sucevei — drumuri de belșug și bună.

Ei înălțau hălele fabricii care va putea prelucra în 24 de ore 2.000 tone de sîcică de zahăr, înălțau blocurile care vor fi vîrmelnic locuințele lor, ale constructorilor, și-apoi ale muncitorilor. Planurile li entuziasmau, și entuziasmul lor era contagios. În Bucecea toți oamenii sînt mîndri de șantier și toți privesc în viitor, cînd țîrgul lor va fi un centru al industriei alimentare, pașind, prin munca poporului, în istoria construcției socialiste.

Ce era pînă nu demult Bucecea? În atenția cui sedea existența ei? Cîți vorbeau despre ea? În atenția cui se afla oare modesta și obscură așezare, sat cu pretenții urbane demult abandonate? Dar iată că Bucecea intră în preocupările noastre, și în anul ce vine pe saci și pe cutii de zahăr vom putea citi inscripția: „Fabrica de zahăr „SIRETUL”, Bucecea, regiunea Suceava”. Cum s-a născut? și cînd? Ea s-a născut atunci cînd Comitetul Central al Partidului a apreciat, prin expunerea făcută de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Plenara din 26-28 noiembrie 1958, că „putem și trebuie să luăm toate măsurile pentru dezvoltarea culturii și științei de zahăr cit și pentru mărirea capacității de producție astfel ca în 1960 importul de zahăr să fie lichidat iar în 1964 să ajungem la un consum de zahăr de 20 kg. socotit pe cap de locuitor, față de 5,5 kg. cit era în 1938”.

Șantierul pe care-l priveam la Bucecea era întruchiparea acestui gînd al Partidului. Nu mai era un plan; era o realitate. Pentru înălțuirea ei lucrau echipele de muncitori. Au avut de luptat, în mai și în iunie, cu ploii neplăcute constructorilor dar le-au înfrînt. În 1960 fabrica trebuie să producă!

La Bucecea se va face zahăr; între-

Așezarea șantierului de la Bucecea, marea producție a fabricii vitoare, integrarea ei în avîntul economic al țării, lărgirea indisolubilă dintre agricultură și industria socialistă pe care ea o înălțează, chipul noului orașel care se va înălța în jurul blocurilor moderne cu locuințe, magazine, cu sală de spectacole, dau acestui noi, realității sucevene o semnificație adîncă, de simbol. Bucecea de azi, precum în anii din urmă fabricile din Botoșani, din Fălcișeni, din Vatra Dornei sînt un simbol al înnoirii, al trezirii la viață, un simbol al edificării socialiste, și-al sensului ei emoționant, profund uman și de aceea mobilizator: slujirea omului, slujirea nevoilor sale și ridicării fără conținere a traiului său de fiecare zi.

„Da!” mi-a răspuns șantierul, mi-a răspuns fabrica de mine, semnul nou de pe harta economică a țării noastre.

„Da! Bucecea e un simbol!”

În privința notorietății, Dolhasca e mai avută decît Bucecea de pînă mai ieri. De Dolhasca au auzit mai mulți și nu puțin. I-au slovenit numele pe frontispiciul gării din cărămida roșie pe dinaintea căreia trec trenurile spre Suceava ori către Fălcișeni. Dolhasca, cîteșcă călătorii și trec. De-ar cobori însă ce-ar avea de văzut aici în satul vecin locului unde Somuzul, cel cu fîclăru vie în cărțile maestrului Sadoveanu, își isprăvește drumul prin lume, în apele liniștite ale Siretului. Ce-ar avea de văzut?

Ar avea de văzut un sat sucevean, sat din sutele de sate sucevene din miile de sate românești. Și ce-ar putea vedea în acest sat? Urmind tonul ghidurilor turistice care încă pline de grijă ceea ce se poate vedea numai în cutare loc, acolo și numai acolo, aș spune că la Dolhasca călătorul ar putea vedea, în vecinătatea satului, fața bătrîni din vechii codri moldoveniști, fața care vor fi fost martori trecerii prin acele locuri ale alaiurilor domnești din veacuri de demult. Tot aproape de Dolhasca, trecînd apa Somuzului și urcînd un deal, ar vedea Probota, zidirea albă cu superbe ferestre golice tăiate în rame de piatră sură, unde, sub lespeze de marmură, își doarme somnul pe veci Petru Rareș.

Acestea s lucruri vechi, din alte timpuri. Pentru vremea nouă e mai greu de spus ce poate vedea omul numai la Dolhasca. Un cămin cultural mare, modern cu sala de spectacole în care încap peste 300 de persoane? Asemenea construcție nu-i de aflat numai aici. Nu mai departe decît la Dolhești căminul cultural e și mai mare. Și tot așa și-n părțile Rădăuților, la Vicovul de Jos și în multe, în foarte multe, în mai toate satele sucevene.

Să spunem că la Dolhasca e școală nouă, la înălțarea căreia au pus umărul sătenii prin contribuție voluntară? Da, se poate spune. Dar astfel de înălțări nu-i de aflat numai la Dolhasca. Școală nouă, poate chiar mai frumoasă, am văzut și la Marginea, în drum spre Sucevița, și la Dorna-Căndreni și în multe, în foarte multe, mai în toate satele. Căci în regiunea Suceava s-au construit, numai prin contribuție voluntară și numai între anii 1952-1958, școli noi 128 la număr și 144 cămine culturale. Și unde încă nu-s clădiri noi pentru cămine culturale și școli, ele se înalță.

Să spun că la Dolhasca e-o casă de naștere? Dar nu-i numai aici; în satele regiunii sînt 118 asemenea case, unde în orice clipă, sute de femei — au casele de naștere din regiune 645 de paturi — află, la nevoie, asistență medicală calificată.

Să spun că Dolhasca e o comună cooperativizată? Da, și asta se poate spune. Dar iarăși Dolhasca nu-i singura. 57,70 la sută din familiile de țărani muncitori din regiune muncesc astăzi în sector socialist.

Să pomenim atunci construcțiile noi de locuințe, Dolhasca fiind aproape în întregime distrusă de război? Reconstrucția ei e fără îndoială impresio-

nantă și deosebită. Dar nu integral, căci în toate satele regiunii s-a construit, s-a construit, firește, nu în ritmul necesar ridicării unui sat din ruina totală, dar s-au înălțat între anii 1951-1958 aproape 30.000 de case noi.

„Dacă așa stau lucrurile — ar putea replica cineva — ce să mai cauți la Dolhasca? E doar un sat ca orice altul. De ce să nu merg la Frătăuți ori la Brodina?” Firește că proful Dolhască, sat pîșind în istoria construcției socialiste, nu-i o excepție. El reflectă edificarea socialistă a satului sucevean. Totuși, între aceste trăsături comune, — construcții, înflorire economică și culturală — la Dolhasca se deslușesc câteva „semne particulare”. Aici am aflat de pildă o întrecere tacită pentru loc de frunță în munca culturală. Acest loc l-a deținut, pînă nu demult în mod incontestabil, Boroaia, comuna cu tradiții în a ceea ce privește. Cei din Dolhasca și-au pus în gînd să-i întrecă; drept care la căminul cultural activează cu trageră de inimă o echipă de fluerăși, un tîraș cu 26 de lăutari (romi din sat de la Gula) un cor cu peste o sută de persoane, și o formație de teatru care, deși tinăra, chiar foarte tinăra, a pus în scenă „Țîrgul inimilor” de T. Vornicu și „Răzeșii lui Bogdan” de Ernest Maltei, făcînd cu aceste spectacole turnee la Fălcișeni — reședința raionului, la Liteni, la Boroaia, la Baia, la Bogdănești și chiar în comune din alte raioane, precum Lespezi în Pașcani și Tudora în Botoșani. La căminul cultural din Dolhasca numai în săptămîna care am fost în sat, am aflat următorul program de spectacole: duminică — turneu unor formații artistice din Suceava; luni — turneul Teatrului de Stat din Botoșani cu piesa „Partea leului”; marți și miercuri filme; joi spectacol cu formații artistice din comună; vineri — turneul teatrului C.F.R. Giulești cu „Domnișoara Nastasia”; sîmbătă — film și duminică iarăși spectacol cu formații artistice din comună.

Asta este viața culturală a comunei Dolhasca, comună cu nu mai mult de 3.000 de suflete. Și ce-ar mai fi de văzut? Cel din Dolhasca îți arată parcul rînduit cu bănci albe de mesteacăn la malurile Siretului, munca harnicilor gospodari de pe ogoare, munca celeristilor care manipulează aici zilnic zece vagoane de lemn, iar seara, sub veghea prietenească a luminii electrice, te îmbeșă să poțiești la restaurantul din comuna lor, să cînezi cu mîncare caldă și să cînești un pahar de vin. Și, drept să spun, greu să rezizi să nu închini, în sănătatea lor, pentru prezent și viitorul lor, un pahar. Din toată inima!

Regiunea Suceava, unde industria a apărut tirziu („Prima societate a muncitorilor — cu abur” a luat ființă în Botoșani la 1844), unde satele din partea apuseană, răscălate de pojarul cel mare de la '907, cunoșteau, la începutul veacului relații de producție feudale și drept urmare o viață de-o înăpoiere cumplită, regiunea Suceava despre al cărei oraș de reședință de astăzi „Enciclopedia României” vol. II scria, în 1932 că „...un fel de țîrg de interes mai mult local” (pag. 676) „ramas într-o situație materială destul de mediocră...” și care „nici din punct de vedere urbanistic n-a avut o soartă mai bună” (pag. 432), regiunea Suceava silită de moșierime și burghezie să trăiască din amintiri și nevoi, regiunea Suceava se înalță, în anii puterii populare, în loc de cîște între regiunile țării. Se ridică orașele ei, fabricile ei noi, înfloresc satele, marile gospodării socialiste.

Cine sînt acei ce făptuiesc această schimbare? Cine sînt eroii acestor transformări? Cine edifică la Bucecea, cine muncește pentru înflorirea comunei Dolhasca, cine se frămîntă pentru creșterea producției în fabricile sucevene, pe ogoarele ei? Cine? Le găsim întrebare. Acești oameni de unde au venit? Cine sînt ei? Sînt suceveni, sînt oameni care și iubesc locurile cum le-au iubit întotdeauna. Sînt muncitori și țărani muncitori, sînt intelectuali cu drag de popor.

La Coțușca, la gospodăria de stat 11 poți înțîni pe Constantin Adochițel, eroul muncii socialiste, brigadier zootehnic care a izbutit prin bune metode de muncă să obțină 3.067 litri de lapte pe cap de vacă furajată. La U.I.L. Gura Humorului 11 alii pe Silvestru Lehaei, tehnician șef care cu mîndrie îți poate spune că muncitorii acestei unități, în frunte cu comuniștii, au izbutit să obțină o valorificări care superioară a fațului, să sporească randamentul tehnic la cherestea și să mărească cantitatea de rămasă-celuloză, ceea ce înseamnă puțința de a da fabricilor de hîrtie, pînă la finele anului, aproape 150.000 kgr. rămasă de celuloză și realizarea unei economii de 2500 mc. bușteni. La Rădăuți, între lucrătorii de pădure, Aurel Corană, șef al unei brigăzi cu acord global, îți poate împărtăși experiența lucrătorilor frunțași, strădania muncitorilor, de a obține un indice de utilizare de 85 la sută la lemn de lucru fag. Despre propria lor experiență și despre munca avîntată a tovarășilor lor îți vorbesc, cu entuziasm și dragoste, tractoriștii asemeni lui Teofil Ilaș de la S.M.T. Botoșani, care anul trecut a realizat cu tractorul său 750 hantri într-un singur schimb, îți vorbește Gheorghe Burac, brigadierul de la gospodăria colectivă „1907” din Vlăsinești-Săveni, care a izbutit să obțină mari venituri de pe urma cultivării legumelor, îți vorbește Mihail Brîlga, președintele gospodăriei agricole colective „Ilie Pintilie” din comuna Roma-Botoșani, unde anul trecut s-a realizat, pe o suprafață de 19 hectare, o recoltă de 28.000 kgr. sîcică de zahăr la hectar. În sat la Dolhasca 11 alii pe Ion Săneșcu, bărbat voinic și gros, cîndva lucrător în gară, la calea ferată, de 11 ani în fruntea comunei, președinte al comitetului provizoriu și apoi ales președinte al statului popular, om cu prestigiu mare printre cetățeni și cu nespăsură rîvnă pentru întrecerea Boroaiei la munca culturală. Aici și-n alte comune înțînesc deputați harnici plini de inițiativă, deputați înimoiși, urmași cu încredere de oameni în acțiuni obștești: ici la ridicarea o școală, colo un cămin cultural, la lucrări de desecare a banelor, precum cea dintre Frătăuți și Rădăuți, la despicat canale și la recuperat pămînturi pentru agricultură ca în satele Omega și Coșula, pe drumul Hîrlăului. Ar mai fi de adăugat apoi muncitori, maeștri și tehnicieni din zecile de întreprinderi de interes local care pun suflet în munca de fiecare zi spre a lărgi gama de sortimente produse, spre a le îmbunătăți și ieftini, pentru a putea să satisfacă, în tot mai bune condiții, nevoile localităților. Sînt sute și sute de deputați, sînt sute și sute de inițiativă, de planuri bune, sînt mii, zece de mii de inimi, care bat la unison și împlinesc, într-un gînd, lucrări mari și mici, lucrări înnoitoare.

De sus din munte, de la Cărlibaba, de unde pornesc săltînd pe nahlapii Bistriței aurii șirurile de plute, de la Iacobeni, de unde brăvil mineri dau la lumină mereu mai mult mangan, de la salinele Căciăi, de la exploatarea forestieră din Falcău ori Cîmpulung, din sat de la Dorna Căndreni, de la sanatoriul din Vatra Dornei și pînă de vale, către șesurile din Botoșani și Dorohoi, din Siret și Fălcișeni; de sus din negre păduri și pînă-n cîmpul neled, oriunde în orice sat, în orice întreprindere suceveană află oameni care au înfăptuit ceva, oameni care poartă în mîntăile lor, în brațele lor, semnele noului. Toader Buzlă, plutașul din Polana Negri, șef

fiet al muncilor voluntare pentru construcția școlii noi din sat, țăraniul Traian Pleșca din Vicovul de Jos care la căminul cultural, în sala mare cu balcon olt verde, sprijinit de stilpi roși, lmi mărturisea mîndru că a învățat să fie operator de cinema, Max Weber, dirijorul orchestrei simfonice din Botoșani, bătrînul învățător Dumitru Cristea din Cucurani, porcic de localnici „moș Micușor” pentru experiențele lui sprijinite și încurajate de statul nostru, și ca dinși zeci și zeci de oameni, mărturiseau inițiativă, mărturiseau dragoste pentru tot ce fac spre înălțarea regiunii. Sînt oameni pe care partidul îi educă, oameni pe care învățătura partidului li îndemna la fapta pusă în slujba celor mulți.

Sînt sate sucevene unde burghezia și moșierimea arunca, spre deslăvirea oamenilor, sămînța urii sovine. Astăzi, în satele unde pașnic conviețuiesc românii și rutenii, nu află vrăjmașie. Cel vîrstnic în muncă, copil în școală, la căminul cultural bătrîni și tinerii se înțînesc, frați buni, uniți întru împlinirea aceluiași năzuință. Așa l-am aflat în sat la Milisăuți, în sat la Brodina, sate avute și cuprinse din raionul Rădăuți. Lumina învățăturii partidului a izbutit să împrăstie și negura sovinișmului semănăt în anii trecutului de exploatare, de obidă, de umilinți și ofense.

Sînt mulți oameni destoinici, mulți suceveni de nădejde pe care rîndurile de față nu l-au pomenit. Sînt oameni pe care i-am admirat și a căror muncă oricînd ar vedea-o cu neputință să n-o admire. Dacă numele lor clițorii nu-l află acum și nici la pînă lor în amînuț, pot fi siguri că ceea ce în Suceava se înălțuiește, e roșul muncii oamenilor de aici care au biruit înăpoierea de veacuri, care se iau de piept cu credință desăte, care au strînit vîperea atîrării sovine, și care, luptînd cu greutate, înving și înalță Țara de Sus, — cum o numea cronicarul — strălucitoare nestemată în falnică cunună a regiunilor țării.

Cu ce impresii te-ai întors din regiunea Suceava, de la Botoșani, tovarășe Magda Ianculescu?

— Am avut un public afectuos și primitor, cum sînt moldovenii. Orchestra din Botoșani în plin progres; sală excelentă. Un turneu cum nu se poate mai plăcut.

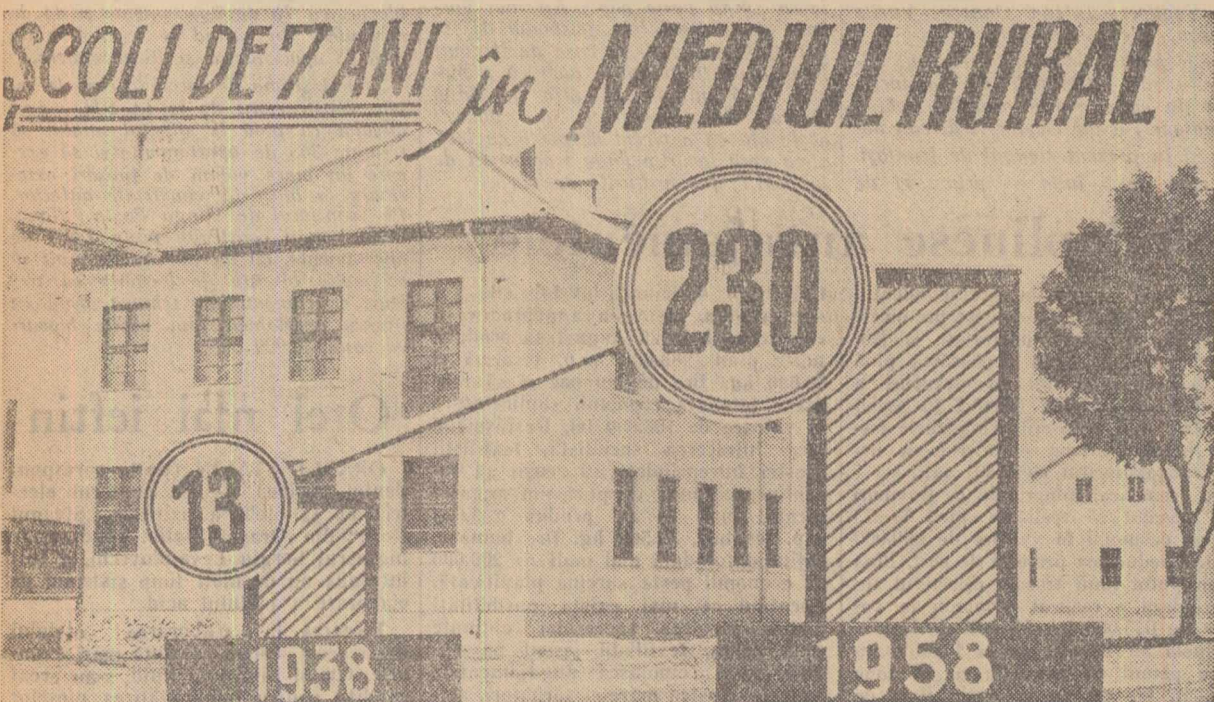
— Ce-mi puteți spune despre șantierul fabricii din Bucecea tovarășe director?

— Progresează, progresează în ritm mulțumitor, — răspunde tov. Gh. Mihălaș, directorul viitoarei întreprinderi „Siretul”, care veghează mersul lucrării. Munca entuziasmată pe șantier, sprijinul comitetului regional de partid, ne îndreptălesc să credem că sarcina va fi îndeplinită. În toamna anului 1960 constructorii de azi se vor putea bucura că au să consume zahăr din fabrica înălțată de ei.

— Dar tu, reporterule, care te-ai întors din Suceava, ce spui?

— Am spus — aș răspunde, de m-ar întreba cineva — am spus în cele de mai sus, la care-mi îndagdu să adaug: „Nu cred să fie om la noi în țară să nu iubească regiunea Suceava și să nu fie mîndru de înnoirea ei, de drumul ei spre socialism”.

VIRGIL DANCULESCU

bunt. Vom merge la Putna unde-i locușul de vîc al bunului și marelui Ștefan, la Sucevița înălțată de neamul plin de strălucire al Movileștilor, la cetatea Suceviței...

Iar noi — spunem alții — pornim spre Igroștii, să vedem locul unde s-a născut lăcățul poeziei noastre. Ne vom duce să cercetăm și locurile dinții văzute pe pămînt de purtătorul lăutei fermecate, Enescu, să vedem baștina lui Ciprian Porumbescu, strună de aur a muzicii românești...

— Unde-ați plecat, afia de veseli, muncitori din București?

— Spre Suceava — mi-au răspuns voinși. Mergem tocmai la Vatra Dornei, la odihnă și la tratament.

Și Vatra Dornei vă așteaptă — mă gîndeam — vă așteaptă însoțită, cu aer bun și proaspăt, cu mirozina tare de brad, cu sute de oameni care îngrîșesc băile, parcul și casele de odihnă, vă așteaptă cu instalații moderne, cu medici și surori dornice să vă înălțască trupul, să vă aline durerea, să vă dea muncii, viroșii și odihnă.

— Dar tu, reporterule, unde te duci? (asta nu m-a întrebat nimeni). În ipoteza întrebării aș fi răspuns, acum vreo zece zile:

— La Suceava. Plec să văd cu ochii mei înnoirile din anii puterii populare. Plec să văd oameni și locuri, de-acolo din miazănoaptea țării.

Dacă clițorii a avut bunăvoința să parcurgă rîndurile de pînă aici îl rog să nu creadă că-am încercat să-i demonstrez cumva că toate drumurile duc la Suceava. Nu. I-am relatat doar cîteva dialoguri adevărate, sau construite în limitele stricte ale adevărului, din simpla dorință de a-i arăta că Țara de Sus, uitată cîndva de lume și mișclită de nevoi, cheamă astăzi interesul țării întregi. Industria forestieră din munții e, fabricile, agricultura pe drumul socialist, industria nouă înflorită în anii din urmă, pulsația intensă a vieții culturale, monumintele trecutului păstrate și întreținute, cu gînd de putere populară, cheamă oa-

stare — oamenii vremilor noi, merg a-vuții care aduc altă viață și locurilor și localnicilor.

În Suceava anii puterii populare deschid alte zări conștiințelor. Sînt drumuri deschise de învățătura Partidului, deschise de comuniști, de cei ce muncesc și împlinesc în anii noștri, în anii puterii populare, chemarea la viață nouă a țării întregi.

Fălcișenilor, pînă nu demult învaliți în pulberea nepăsării, Fălcișenilor zvrîliriți de burghezie în fundacul fără perspectivă a țîrgului provincial, întreprinderi noi — filatură și combinatul forestier — i-au dat inimă nouă. Spre cele două fabrici se îndreaptă plin de încredere tineretul, aici vin să lucreze oameni mai vîrstnici și toți învață a privi viața lor și viața orașului din perspectiva înnoirii. din perspectiva orașului unde zilnic, spre bucuria oamenilor se întîmplă ceva.

Botoșanilor, cîndva centru moldovenesc cu negustori de grîne și moșieri care nu știau hotarul pămînturilor și numărul satelor stăpînite, puterea populară, mărînd urma trecutului, i-a deschis zările socialiste, zările înnoirii industriale, i-a adus șuvulul de prosepțime și vigoare al vieții muncitorești.

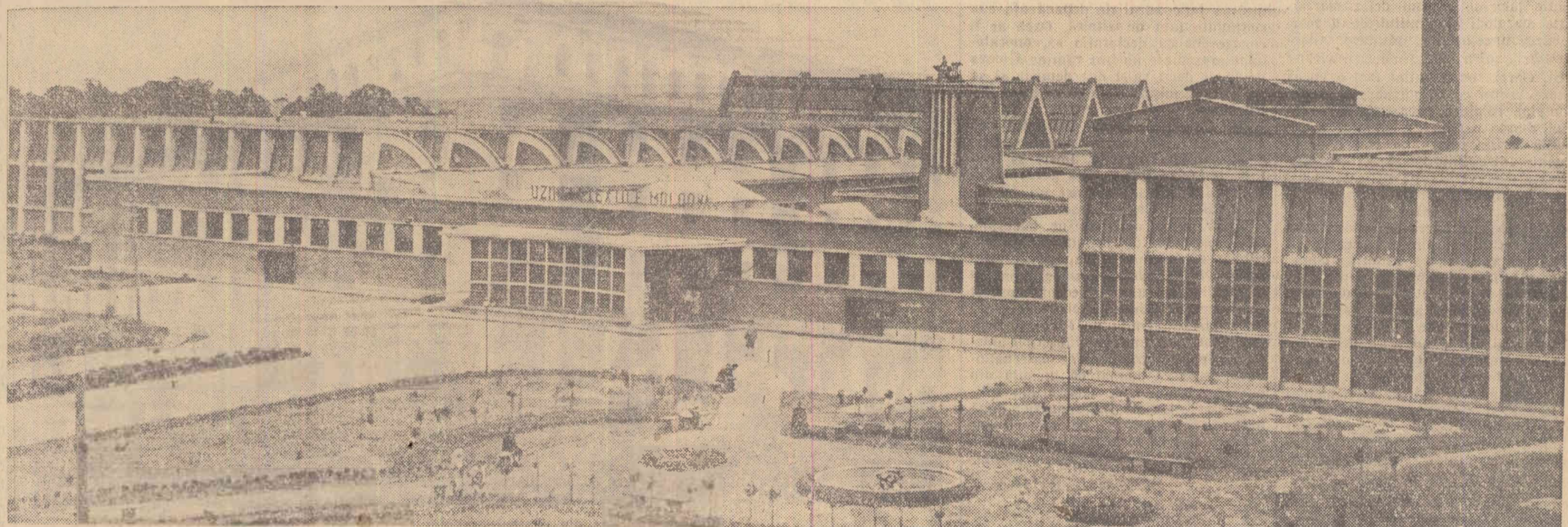
La fel se întîmplă și la Vatra Dornei, și la Hăcani și la Burdujeni. În sate chiar, pînă mai ieri neștute, azi devinente, nu numai pe harta regiunii Suceava, ci pe harta țării, centre industriale, locuri unde oameni cunoscuți, muncitori destoinici, produc spre îmbelșugarea țării și a oamenilor muncitori.

P

oate fi Bucecea un simbol?

E o întrebare pe care nu demult mi-am pus-o pe-un șantier. Pe-un șantier nou din regiunea Suceava, șantierul viitoarei fabrici de zahăr.

Priveam construcția, deocamdată puțin spectaculoasă — fapt explicabil prin trecerea șantierului — dar unde oameni harnici, dulgheri și zidari, betonși și lierari, lucrau repede și tare însufleștiți. Depășiseră planul și erau bucușori. Li bucura fapta, dar li bucura și creșterea noii și marii întreprinderi.

Vedere de ansamblu a uzinelor textile „Moldova” din Botoșani, întreprindere creată în anul regimului de democrație populară

Vizitele delegației parlamentare indiene

Delegația parlamentară din Republica India în frunte cu Ananthasayanam Ayyangar, președintele Camerei Populare a Republicii India, care se află în țara noastră la invitația Marii Adunări Naționale a R.P. Române a făcut vineri o vizită în regiunea Ploiești. Oaspeții au fost însoțiți de deputații C. Paraschivescu-Bălăceanu, membru al Prezidiului Marii Adunări Naționale și Gabriela Bernachi, împreună cu caspelii au fost C. Siva Rao, secretarul Ambasadei Republicii India în R.P. Română și Mircea Gherman, consilier al Ambasadei R.P. Române în Republica India.

Deputații indieni au făcut prima vizită la rafinăria nr. 1 Ploiești. Aici oaspeții au fost întâmpinați de Nicolae Ionescu, adjunct al ministrului Industriei Petrolului și Chimiei, Panait Chircu, vicepreședinte al sfatului popular al regiunii Ploiești, de membrii colectivului de conducere a rafinării și de o delegație de muncitori.

Parlamentarii indieni au vizitat instalațiile rafinării, interesându-se de procesul de prelucrare a țițeiului. Semnificativ în cartea de onoare, conducătorul delegației a urtat noi succese în

munca petroliștilor de la această rafinărie.

Membrii delegației parlamentare indiene au făcut apoi o vizită la Uzinele de utilități petroliere „1 Mai”. Directorul general al uzinelor, Nicolae Popa, la însoțit pe oaspeții dându-le explicații asupra diferitelor utilități petroliere care se produc în această uzină. În secția de cazangerie, unde muncitorii lucrează unele instalații pentru rafinarea care va fi exportată în India, parlamentarii indieni s-au oprit îndelung, interesându-se de tehnologia de fabricație și modul de funcționare a acestor instalații. Cu acest prilej le-a fost prezentată o instalație completă de foraj 4 Ld.

Parlamentarii indieni au mers apoi în schela petrolieră Boldești unde au vizitat sonde în extracție. Aici ei s-au întâlnit cu un inginer petrolier indian care a venit în țara noastră să studieze experiența petroliștilor noștri.

Continuându-și vizita în regiunea Ploiești membrii delegației parlamentare din Republica India au vizitat după-amiază stațiunea de odihnă Sinaia, muzeul Castelului Peles și hotelul turistic de la Cola 1400.

(Agerpres)

Primirea oaspeților greci la Consiliul de Miniștri

Vineri dimineața, Sofocles Venizelos, deputat, președinte al Partidului liberal din Grecia, însoțit de Leonidas Spais, general de armată în rezervă, președinte Ligii de prietenie greco-române și de Iannis Velidis, ziarist, directorul ziarului „Makedonia” din Salonic, oaspeți ai țării noastre, au fost primiți la Consiliul de Miniștri de acad. Atanasie Joja, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul Învățământului și Culturii.

A fost de față Octav Livezeanu, vicepreședinte al Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea.

Acad. Atanasie Joja, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.P. Române, ministrul Învățământului și Culturii, a oferit vineri un prânz în cinstea d-lui Sofocles Venizelos, deputat, președinte al Partidului Liberă din Grecia, și a persoanelor care îl însoțesc în vizita pe care o face în

țara noastră — d-l Leonidas Spais, general de armată în rezervă, președinte Ligii de prietenie greco-române, și d-l Iannis Velidis, directorul ziarului „Makedonia” din Salonic.

Au luat parte acad. P. Constantinescu-Iași, membru al Prezidiului Marii Adunări Naționale, Gh. Diaconescu, ministrul Justiției, Al. Lăzăreanu, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, Octav Livezeanu, vicepreședinte al Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, D. Diaconescu, președintele sfatului popular al Capitalei, Dionisie Ionescu, șeful ceremonialului de Stat, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, ziaristi.

În cursul zilei de vineri d-l Sofocles Venizelos și persoanele care îl însoțesc au vizitat Combinatul Poligrafic „Casa Scitei”.

(Agerpres)

Consilierea directorilor și personalului științific al muzeelor de istorie

Între 7 și 9 iulie s-au desfășurat în Capitală lucrările consiliului organizat de Ministerul Învățământului și Culturii cu directorii și personalul științific al muzeelor de istorie din țara noastră privind prezentarea în cadrul acestor muzee a perioadei construirii socialismului.

În referatul prezentat s-a subliniat deosebită însemnătate pe care o are, în procesul de educație a maselor, în construirea și dezvoltarea operei de reflecție în cadrul muzeelor de istorie a realizărilor regimului democratic popular, a perspectivelor de dezvoltare a țării noastre. În regiunile Timișoara, Craiova, Constanța, Galați etc., au fost organizate de către muzee sau sfaturi populare expoziții temporare pe teme de actualitate, mai ales cu caracter economic. În toate regiunile, organele locale au îndrumat muzeele către organizarea unor secții permanente care să oglindească pe plan istoric prefabricile cele mai semnificative din regiunile respective.

În continuare, referatul a analizat modul de ilustrare a epocii actuale în câteva din secțiile de istorie contemporană organizate la muzeele din țară. S-a relevat îndeosebi că dintre toate muzeele care prezintă actualitatea, muzeul de istorie a orașului București, muzeul regional din Ploiești și unele muzee din regiunea Cluj au reușit să ilustreze în măsură mai cuprinzătoare evenimentele istorice privind eliberarea țării și transformările revoluționare care au avut loc sub conducerea partidului în anii construirii socialismului.

Dezvoltarea în anii puterii populare a țării noastre — în prezent în număr de peste 200 — și creșterea numărului de vizitatori, care a atins anul trecut cifra de peste 3.800.000 — s-a arătat printre altele în referat — impune cadrelor științifice ale muzeelor ridicarea continuă a conținutului muzeelor. În întâmpinarea celei de-a 15-a aniversări a eliberării patriei, numeroase muzee de istorie din țară și-au propus organizarea de acțiuni

(Agerpres)

Participarea țării noastre la expoziția internațională a cărții de la Leipzig

(Urmare din pag. 1-a)

concursului vor fi premiați cu medalii de aur, argint și bronz. La prima temă, țara noastră trimite numeroase lucrări grafice executate în diferite procedee tehnice: o litografie, „În orașul nostru” — în care Corina Beiu Angheluta reprezintă avântul construcțiilor socialiste la noi în Capitală, două afișe: „Pacea va învinge” și „Soarta omenirii în mințile omului” de Iosif Molnar. „Cintec despre viață” — desen colorat de Gela Brătăsescu etc. L. „Cea mai frumoasă poezie” trimitem poezii tipărite în condiții deosebite ca hirtie, tehnoredacție, tipărire. Între poeziile trimise figurează versuri de Mihail Eminescu, V. Alecsandri, Tudor Arghezi, Mihail Beniuc și alții.

Secția de onoare a expoziției însă, va fi secția de literatură marxist-leninistă. Aici se vor expune cărți din pri-

mele tipărituri în țara noastră ale clasicii marxști, precum și cărți editate după eliberare. În secția de onoare, R.P.R. va expune printre altele: „Manifestul partidului comunist” editat în 1892 — Iași, „Dezvoltarea socialismului de la utopie la știință” — Engels, din 1891, „Socialismul și războiul” — V. I. Lenin, apărut în editura P.C.R. în 1931 și „Articole și cuvântări” — Gh. Gheorghiu-Dej.

În expoziția „Marți pictori grafiștii din domeniul cărții” vom fi prezenți cu peste 40 de lucrări ale pictorului Jules Perahim.

ALICE MIHALCEA

„Soarta omenirii în mințile omului” afiș realizat de Iosif Molnar

INFORMATIV

Zilele trecute, pe litoralul Mării Negre, la cluburile stațiunilor Eforie, Vasile Roaită și Techirghiol, oameni ai muncii aflați la odihnă au ascultat cu un viu interes conferința scriitorului Demostene Botez, vicepreședinte al S.R.S.C. intitulată „Dezvoltarea științelor și culturii în cei 15 ani de la eliberare”.

În cinstea celei de-a XV-a aniversări a eliberării patriei noastre, Ansamblul de cîntece și dansuri C.S.S., prezintă: „Cantalet eliberării” de Măcel Socor, „Țară scumpă să trăiești” de Anatol Vieru, „În cei 15 ani” de Sabin Drăgoi și „Înălțate s'ăvîta patrie”, de Alfred Mendelssohn. De asemenea se pregătesc suite coreografice „Balada Patriei”, pe muzică de Florin Comșel.

La fabrica de conserve „Flora” din Capitală se experimentează închiderea unui număr de 10.000 borcane de diferite conserve și dulceturilor cu capace de sticlă. Închiderea se realizează prin vid asigurându-se o etanșare perfectă. Borcanele cu capace de sticlă pot fi deschise ușor cu ajutorul unui vîrf de cuțit sau o monedă metalică. Pe baza rezultatelor obținute în urma experimentării, se va trece la închiderea borcanelor cu capace de sticlă la producția industrială.

Ciorapi supraelastici au fost produși și dați în consum pentru prima oară în cursul anului trecut. Aprecierile de care s-au bucurat din partea cumpărătorilor aceste produse a determinat industria noastră să ia măsuri pentru sporirea producției. Astfel, față de anul trecut

LISTA DE CURSURI Nr. 5
A BANCII DE STAT A REPUBLICII POPULARE ROMÂNE
PENTRU VALUTELE ÎN CIRC
în vigoare cu începere de la 9 iulie 1959

Țara	Unități cotate	Curs în lei
Albania	100 lek	12,00
Anglia	1 liră	16,80
Australia	100 dolari	134,44
Austria	100 șilingi	23,08
Belgia	100 franci	12,25
Bulgaria	100 leva	88,23
Canada	10 dolari	6,28
Cehoslovacia	100 coroane	83,33
R.P. Chineză	1 jen-min piao	3,00
D.R.P. Coreeană	100 woni	600,00
Danemarca	100 coroane	88,87
Egipt	100 lire	17,23
Elveția	100 franci	139,22
Finlanda	100 mărci	1,87
Franta	100 franci	12,15
R.D. Germană	100 mărci	270,00
R.F. Germană	100 mărci	142,86
Grecia	100 drahma	20,00
India	100 rupii	128,00
Italia	100 coroane	23,77
Iugoslavia	100 dinari	9,60
Mongolia	100 tugrik	2,00
Norvegia	100 coroane	84,00
Olanda	100 florini	167,89
Polonia	100 zloti	150,00
R.P. Română	100 lei	168,30
S.U.A.	1 dolar	6,00
Suedia	100 coroane	118,98
Turcia	100 liri	66,67
Ungaria	100 forinți	81,15
U.R.S.S.	1 rublă	1,50
R.D. Vietnam	100 dongi	204,00

ȘTIRI SPORTIVE

● Echipa studenților români continuă să se comporte remarcabil în campionatul mondial universitar de șah de la Budapesta. În runda a 8-a șahistii români au realizat scorul de 2½-½, puncte (1 paritidă întreruptă) în meciul cu Franța și în runda a 9-a au învins cu 3½-½, echipa Angliei. După 9 runde în clasament continuă să conducă R. P. Bulgaria cu 27 puncte (1), urmată de U.R.S.S. (26 puncte) (2), R. Germană 25 puncte, R. P. Română 24 puncte (1), R. P. Ungară 23½ puncte (1), R. Cehoslovacă 22 puncte (2).

● La 9 iulie a început la Thiblis un turneu internațional de polo pe apă, la care participă reprezentativele R.P. Române, R.S.S. Azerbaidjane și R.S.S. Gruzine (două șahuri). În primul meci al competiției echipa R. P. Române a învins cu scorul de 6-5 (2-2) reprezentativa Azerbaidjanului.

● Pe stadionul Dinamo din Moscova s-a desfășurat meciul internațional masculin de handbal dintre echipele reprezentative ale R. P. Ungare și U.R.S.S. Victoria a revenit handbaliștilor maghiari cu scorul de 15-11 (8-5).

SORIN STRUJAN

A 38-a aniversare a revoluției populare din Mongolia

Tovarășului IUMJAAGHIIN ȚEDENBAL

Prim-Secretar al Comitetului Central al Partidului Popular Revoluționar Mongol și Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Mongole.

Tovarășului JAMSARANGHIIN SAMBU

Președintele Prezidiului Marelui Hural Popular al Republicii Populare Mongole

Dragi tovarăși,

În numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, al Consiliului de Miniștri și al Prezidiului Marii Adunări Naționale, vă transmitem dv. și întregului popor mongol un cald salut tovarășesc, și cele mai cordiale felicitări, cu prilejul celei de-a 38-a aniversări a Revoluției Populare Mongole.

Oamenii muncii din țara noastră urmăresc cu deosebit interes succesele pe care poporul mongol le obține pe drumul dezvoltării continue a patriei sale, pe drumul construirii socialismului în R.P. Mongolia.

CHIVU STOICA

Președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Române

ION GH. MAURER

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P. Române

In vizită la Combinatul „Cioibalsan”

Poporul mongol sărbătorește astăzi cel mai important eveniment din istoria sa multiseclară: se împlinesc 38 de ani de cînd el a înfăptuit revoluția populară.

În cele aproape patru decenii care au trecut de la evenimentele revoluționare din anul 1921, Mongolia a trecut prin mari prefaceri. În anii puterii populare a fost creată o industrie proprie care se dezvoltă an de an. Este în adevărat continuu și agricultura. Mongolia deține primul loc în lume în ceea ce privește numărul vitelor, media pe cap de locuitor fiind de 27. Tare a brăzdată acum de șosele și căi ferate. Au fost construite numeroase orașe noi, moderne, în care se ridică noi și noi fabrici. A fost înălțată analafabismul. În R. P. Mongolia a fost creată o economie socialistă unică, cuprinzînd att orașele, cît și satele țării. Mongolia înfăptuiește astfel trecerea de la feudalism la socialism, trecînd peste stadiul capitalist al dezvoltării sociale.

Transformările petrecute în viața Mongoliei au făcut să crească rapid, prestigiul internațional al țării. Prefurarea de care se bucură R. P. Mongolia este dovadă și de faptul că din inițiativa Consiliului de Solidaritate al țărilor Asiei și Africii ziua de 11 iulie a fost declarată ca zi a luptei analafabismului. În R. P. Mongolia a fost creată o economie socialistă unică, cuprinzînd att orașele, cît și satele țării. Mongolia înfăptuiește astfel trecerea de la feudalism la socialism, trecînd peste stadiul capitalist al dezvoltării sociale.

Cu prilejul celei de-a 38-a aniversări a revoluției populare din Mongolia, poporul român urează poporului frate mongol noi succese în marea sa cauză de construire a socialismului.

Combinatul „Cioibalsan”, cea mai mare întreprindere industrială din R.P. Mongolă, figura dintr-un început pe o itinerar ipotetic pe care mi-l făcusem încă înainte de a sosi la Ulan Bator. Știam că se numără printre cele mai vechi unități industriale din țară, că reunește mai multe secții de prelucrare a lemnului, că atît prin tradiția sa — deși neîndelungată totuși bogată, — cît și prin numărul muncitorilor, reprezintă un adevărat leagăn al clasei muncitoare mongole și una din citadelele ei cele mai puternice.

Vechele clădiri ale combinatului așezate în apropierea râului Tola, la poalele unui munte, sînt flancate de numeroase edificii în construcție. Noul venit recunoaște de îndată în siluetele blocurilor de două și trei etaje, un cvarter de locuințe pentru muncitorii întreprinderii. Dar în afara locuințelor combinatul se îmbogățește pe zi ce trece, cu noi aripi, cu noi secții și, așa cum m-am convins, cu construcții și instalații tinere și puternice care nu peste mult timp vor transforma actualul complex într-un bunic veritabil, bucuros să privească creșterea urmașilor.

Maistrul unei secții de încălzimente, o fată vioasă foarte tînă, ne-a călăuzit prin secția pe care o conducea. De la cîșimilele pentru copii, din piele fină de berbec, pînă la ciubotele groase de iuf, sute de perechi de încălzimente se perindă zilnic prin mințile agile ale muncitorilor. În secțiile fabricii lucrează multe femei.

În timpul convorbirii s-a apropiat de noi un bătrîn girbovit cu barba

și mustățile rare, — bătrînul maistrul Luvсандор.

Spre deosebire de Senghee în tinerețe nu fusese argat, adică crescător de vite. Pe vremea aceea, înainte de revoluție, nu avea o îndeletnicire sigură. Trăia neconștient cu spaima zilei de mîine. Arareori cînd găsia de lucru, munea ca hamal. Tîne mîine cînd pe locurile unde se înalță astăzi combinatul, nu erau decît bălării. „Am crescut odată cu combinatul, eu am îmbătrînit, dar nu-mi pare rău... N-am trăit degeaba...” Luvсандор îmi arată cu mîndrie, baretele decorativelor de pe piept: Ordinul Steagul Roșu, Medalii, o înaltă distincție coreeană.

Am străbătut pe rînd secția de încălzimente, de articole de pielărie — serviete, geamantane, poșete, mînuși, helme de piele și în sfîrșit atelierul de prelucrare a lîinii. Într-un atelier anume se țese esghii, un postav gros, folosit pentru acoperișul utorilor. Esghii-ul este impermeabil și foarte rezistent: ține cald iarna și răcoare vara.

Părăsind combinatul am văzut șantierul noilor clădiri Industriale, care vor adăposti o nouă fabrică de încălzimente cu o capacitate totală de 200.000 perechi pe an, și o filatură înestrată cu utileiul cel mai modern.

Noile construcții se înalță cu sprîjinul țărilor surori într-un climat armonios de mare prietenie, de rodnică colaborare.

„Cînd vom fi gata cu lucrările, să veniți negreșit la noi”, m-a îmbrățișat Luvсандор. Apoi a căzut puțin pe gînduri, căutînd parcă să-și amintească un lucru de seamă.

„Și nu uitați. Transmitemiți mulțumiri și multe urări de bine ansamblului „Cioicilia”. Prin artiștii voștri am început să cunosc și să îndrăgesc România...”

BORIS BUZILA

Tovarășului SODNOMIN AUARZED

Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Mongole

Ulan Bator

Cu prilejul celei de-a 38-a aniversări a Revoluției Populare Mongole, vă rog să primiți, stimate tovarășe ministru, sincerele mele felicitări. Mă folosesc de acest prilej pentru a vă exprima convingerea că prietenia dintre popoarele române și mongole se va dezvolta necontenit spre binele țărilor noastre și al apărării cauzei păcii.

AVRAM BUNACIU

Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Române

DIN 7 ÎN 7 ZILE

Generalul Spedel care se plimba în jurul clădirii de Hitler pe străzile Parisului ocupat de națiști și ordona împuscarea patrioților francezi, deține azi comanda asupra trupelor franceze încadrate în N.A.T.O. Statul Israel livrează azi armament în valoare de 6 milioane lire forțelor răscuțite ale militarismului german, cel ce s-a făcut vinovat de exterminarea a 6 milioane de evrei. Generalul Heussinger care a fost „specialistul pentru Grecia” al lui Hitler și are pe conștiință (ierstat fie-n cuvîntul conștiință) moartea multor patrioți greci a fost trimis personal în Grecia spre a controla aplicarea planului de instalare a bazelor de rachete americane. Iar Manolis Glezos, erou al luptei de eliberare dusă de poporul său împotriva cotorpitorilor fasciști ai patriei sale, acul Glezos care a intrat în legenda legendarului Acropole, a fost trimis pe banca acuzatilor de autoritățile din propria sa țară.

Arestat în momentul în care guvernul grec făcea cîștig de 90 de grade în politica de pînă atunci în problema Ciprului, internat în toată campania antidemocratică desfășurată după succesul remarcabil obținut de forțele de stînga în alegerile parlamentare Manolis Glezos, este tradus în fața Tribunalului militar de la Atena tocmai în perioada în care rezistența poporului grec împotriva transformării țării sale într-o bază americană de arme atomice și rachete se desfășoară cu o deosebită forță. Tînînd cont de toate aceste împrejurări e ușor să dai răspunsul la întrebarea: care e substratul însc.

laborator în ce privește conducerea (cîștig: subjugarea) altor națiuni... De aceea, pe bună dreptate, „cazul Glezos” atrage asupra sa atenția opiniei publice internaționale, iar cauza eroului național al poporului grec solidarizează în jurul ei milioane de milioane de oameni. Toți cei îngrijorați de pregătirea unui viitor război atomic, toți cei ce doresc asigurarea securității în Europa și transformarea Peninsulei Balcanice într-o zonă a păcii, și-au ridicat glasul în apărarea lui Manolis Glezos.

Opinia publică își dă seama că acest zgornitos proces de „spionaj” e ticlucit cu scopul de a face să înceteze protestele împotriva unei politici nerealistice. Organizatorii procesului lui Glezos vor să abată atenția poporului grec și al altor popoare de la pregătirea și de la lupta împotriva războiului atomic. Toți cei care se realizează tocmai prin crearea bazelor atomice americane care nu vor fi sub suzeranitatea guvernului grec pentru transformarea ei într-un focar de război în Balcani.

E semnificativ în această ordine de idei că tocmai în zilele cînd se făceau ultimile pregătiri pentru înscenarea judiciară împotriva lui Glezos, a început instalarea rachetelor americane în mîntii din jurul Atenei, în Parnithas, Imittos, Kithirion și Panio. Știrea a fost publicată de un ziar din Grecia care apare în limba engleză și apoi confirmată de autorități. Opinia publică greecă s-a cutremurat la auzul că numai la doi pași de capitala sa istorică se află

A. STANCIU

